Et pots posar en contacte
amb nosaltres als
C.S.A Can Vies i Hamsa.
O trucant al tlf/fax:
93 442 62 53
e.mail- burxa@sindominio.net

La Burxa★

núm. 23
Febrer del 2000
1.500 exemplars

Butlletí contra-informatiu de la vila de Sants.

FESTIVAL SOLIDARI PELS FETS DEL 12 D'OCTUBRE A COTXERES

Des del Districte es posen traves a la celebració de l'acte.

Davant la brutal repressió i el muntatge mediàtic-policial-judicial dels fets del passat 12 d'octubre que val culminar amb la detenció de 26 persones (14 de les quals van ingressar a presó preventiva sense fiança), el 5 de febrer al llarg de tot el dia tindrà lloc a Cotxeres de Sants un Festival de Suport als i les detingudes del 12 d'octubre (*mirar l'Agenda*).

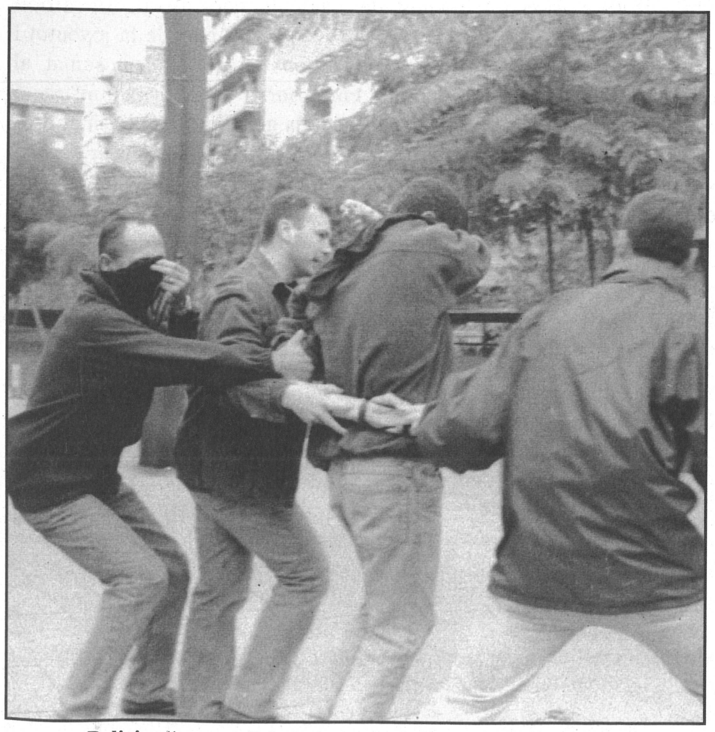
Per una banda, segons han informat fonts properes a l'organització, aquest festival pretén cobrir les despeses dels advocats, les quals només amb la fase d'instrucció del procés judicial i l'assistència a comissaria i/o presó ja sumen 2 milions de pessetes. Però, per altra banda i segons les mateixes fonts, una de les altres raons per promoure aquest festival ha estat fer difusió del cas: *"Encara no s'han tret els càrrecs (associació il·lícita, desordres, lesions i danys) als detinguts i detingudes, i la jutgessa està sent molt dura a la fase d'instrucció i està adorronint les declaracions dels policies. Mentre que els advocats estan recomenant a les persones detingudes que no es relacionin amb els altres encausats/des pel mateix cas. Creiem que és lògic que els i les detingudes es relacionin i s'organitzin per exercir el dret a una defensa justa"*.

Amb aquest festival, però, també es pretén fer difusió dels antifeixistes detinguts el 12 d'octubre de 1998, els quals van ser condemnats el passat desembre a un any i sis mesos de presó i a pagar una multa de 60.000 pessetes. Aquesta sentència crea *"un precedent molt bèstia"* pel pròxim judici al moviment antifeixista.

Per tot això i per donar una visió no mediatitzada dels fets del 12 d'octubre, el festival començarà amb un cercavila informatiu pels carrers de Sants i més tard, a les 5 de la tarda, es realitzarà una xerrada on hi intervindran un detingut alliberat, un dels detinguts empresonats, una advocada, un membre de l'Assemblea de Suport i un detingut del 12 d'octubre de 1998.

Així, si Cotxeres és l'escenari del Festival té en part la seva lògica i és que els fets van succeir al barri. A més, *"volem continuar la feina de contrainformació que es va fer durant aquells dies al barri, volem continuar informant i donar una visió diferent de la que van oferir els mitjans de comunicació aquells dies i denunciar que tot va ser un muntatge per criminalitzar, un cop més, els moviments socials"*.

D'altra banda, cal destacar l'intent d'intromissió que ha protagonitzat el Districte en aquest cas, de la mà de Francesc Osan. El citat polític pretenia prohibir l'acte argumentant que els organitzadors eren els mateixos que havien provocat els aldarulls del passat octubre. Finalment, la intervenció de membres de col·lectius veïnals va neutralitzar la maniobra orquestrada des del Districte de Sants-Montjuïc.

Policies *"secretes"* detenint un noi el passat 12 d'octubre.

GIRA DE "FOOD NOT *BOMBS*"

Fent-ho coincidir amb la convocatòria de les jornades d'economia crítica que es realitzen a Can Vies, el dissabte 22 de gener es va realitzar una xerrada on una activista nord-americana del col·lectiu *"Food not bombs"* (Menjar, no bombes) va analitzar la marginalitat que viu una part important de la societat d'EUA, així com el treball i objectius que des del projecte es duen a terme. Aquest acte formava part d'un cicle de xerrades per diverses ciutats de l'Estat Espanyol, i estava organitzat per la Coordinadora d'assemblees d'aturats BALADRE com un intercanvi d'experiències de lluites socials, ja que l'any passat aquesta coordinadora va realitzar una gira per Estats Units.

(continua a la pàg.4)

L'AUDITORIA DE LA BORDETA O LA CONSTRUCCIÓ POPULAR DEL BARRI

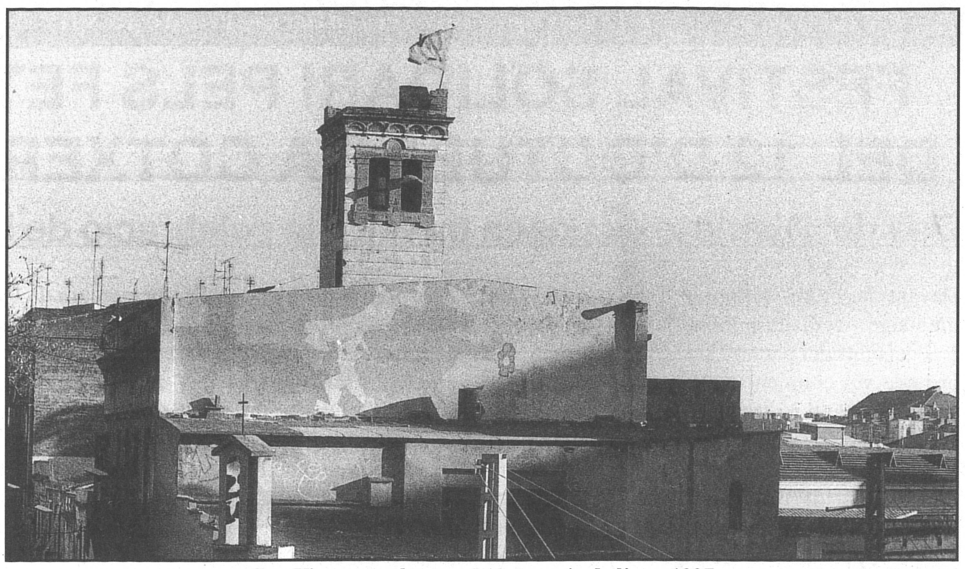
La Comissió de la Bordeta va néixer l'any 1991 arran de les mobilitzacions per recuperar el bus 91, amb la intenció de lluitar per a la dignificació d'un barri popular i perifèric com és La Bordeta, dotant-lo d'equipaments d'ús públic. L'Auditoria nasqué amb la intenció de concretar a la pràctica aquesta filosofia, sentant les bases d'unes reivindicacions forjades en funció de les necessitats veïnals, i permetre per tant, una mobilització real que forcés la negociació amb l'Administració. A l'Auditoria es denuncia la concepció de molts carrers com un lloc exclusivament de pas per als automòbils, fet que ha degradat la qualitat de vida per la contaminació autmosfèrica i acústica, i es reivindica en canvi un ús multifuncional de l'espai urbà: punt de trobada, de compres, de passeig, descans i joc. Hi hauria d'haver més espais de relació, com places, zones verdes, zones d'esbarjo i un centre cívic, i per altra banda es troben a faltar equipaments sanitaris, esportius i educatius. També es fa esment a la necessitat de potenciar el transport públic, per estalviar energia, espai i recursos.

(continua a la pàg.4)

La Burxa

DOSSIER DE L'OKUPACIÓ AL BARRI DE SANTS

Sovint, a la Burxa, apareixen notícies relacionades amb l'ocupació d'immobles abandonats. Ja siguin les pròpies accions d'ocupar que emprenen diferents grups de gent, ja siguin desallotjaments duts a terme per la policia, o bé manifestacions o activitats desenvolupades en els centres socials okupats, la pràctica de la okupació ha passat a formar part de la quotidianitat del nostre barri. És per aquest motiu que en aquest número de la Burxa hem cregut convenient aprofundir i contextualitzar la temàtica de la okupació: quins són els motius que impulsen aquestes pràctiques, quins objectius persegueixen els moviments socials vinculats a l'okupació, i amb quines mesures políco-judicials s'enfonten els col.lectius que decideixen okupar -doncs és una pràctica encara il.legal-. I si bé intentarem generalitzar sobre el moviment, és evident que ens detindrem més especialment sobre l'okupació a Sants.

Can Vies es va okupar el 10 de maig de l'any 1997.

L'ocupació de propietats alienes ha estat un fenomen present en totes les societats que, al llarg de la història, han distribuït desigualment la riquesa, essent un mitjà pràctic i immediat amb què els col.lectius desposseits han atacat la desigualtat social. En el mateix segle XX, i al nostre país, són identificables en tant que referents les col.lectivitzacions obreres de fàbriques durant la guerra social (1936-39), les ocupacions de latifundis realitzades per camperols empobrits a Andalusia, o inclús les ocupacions veïnals o de famíles durant la transició on s'exigien espais col.lectius o vivendes socials a l'administració. A nivell internacional, les ocupacions de terres per exemple han estat una pràctica usual en moviments camperols o indígenes d'Amèrica Llatina (com en l'actualitat l'MST, el moviment de treballadors rurals sense terra de Brasil), si bé les ocupacions urbanes d'edificis abandonats prendran força sobretot a l' Europa de finals dels 70, com una de les accions rellevants dels moviments autònoms i de l'esquerra radical de països com Itàlia, Alemanya, Anglaterra, etc. A l'estat espanyol no serà fins als 80 que ocupacions urbanes d'aquestes característiques començaran a produir-se i reivindicar-se: en destaquem la primera okupació de Barcelona, al carrer Bolívar (1984) i, significativament, la que s'anomenà *Cros 10* al barri de Sants, que es convertí en un referent llunyà per l'actual moviment de les okupacions al nostre barri. Fins als anys 90, però, aquestes okupacions no començaran a tenir una mínima repercussió social, i no serà fins el desallotjament del Cinema Princesa de Via Laietana (octubre de 1997) que l'okupació passarà a ser un "tema d'actualitat" per uns mitjans de comunicació oficials que fins ara l'havien ocultat i marginalitzat -doncs com a molt s'havia tractat l'okupació des de l'equívoc punt de vista de "tribus urbanes". Així i tot, és a partir del Pricesa que el moviment de les okupacions s'expandeix (hi ha un centenar d'okupacions reivindicades a l'àrea metropolitana de Barcelona) i augmenta la seva significació política i la seva projecció social.

L'okupació no és una pràctica homogènia, sinó que integra una pluralitat de maneres de fer i objectius tan diversa com okupacions existents. Tal i com s'explica en un document del Centre Social Autogestionat Can Vies, "*veiem com alguns CSA es dediquen a potenciar activitats culturals o artístiques alternatives, altres que es dedicaran a potenciar les lluites socials del seu entorn, i altres que es centraran a desenvolupar models de vida, treball i consum alternatius*". Aquesta diversitat existent té doncs un denominador comú, que l'okupació es presenta com a una necessitat de trencar amb la privatització de l'espai per utilitzar-lo com a vivenda o com a espai social. D'aquesta manera es crea un lloc on es poden trobar, confluir o coordinar diferents sensibilitats crítiques amb l'ordre social dominant, sensibilitats i noves propostes de participació social que trobaran la seva expressió en forma d'exposicions,tallers, xerrades, assemblees dels diferents col.lectius socio-polítics que hi participen. A la vegada, l'okupació no és únicament un mitjà per a potenciar una sèrie de lluites, sinó que ella mateixa es converteix en una reivindicació. "*També té un fort component simbòlic -però real- de denúncia de les contradiccions implícites al model social capitalista: mentre uns quants -immobiliàries, multinacionals- poden acumular fàcilment grans quantitats de riquesa, per a sectors creixents de la població cada cop és més difícil tenir uns nivells dignes de benestar. Quan s'okupa denunciem l'especulació, i a més la combatem a la pràctica*" . Així, l'especulació del sòl (hi ha 70.000 vivendes buides a l'àrea metropolitana de Barcelona), l'encariment de la vivenda, la precarització i sobreexplotació laborals, així com les retallades en la despesa pública, són les dinàmiques socials que ens permeten entendre perquè l'okupació ha anat creixent paral.lela a unes polítiques institucionals de caràcter neo-liberal. El difícil accés a una vivenda per part de la joventut i d'altres poblacions precaritzades, sumat al monopoli empresarial o de l'administració dels espais socials generarà la necessitat d'okupar: "*és propi de les okupacions la desinstitucionalització del lleure, ja que s'evita convertir-se en mers ofertants d'activitats culturals com farien els centres cívics ofi-*

LA PENALITZACIÓ NO FRENA L'OKUPACIÓ

El 23 de maig de 1996 entra en vigor el Nou Codi Penal i canvia la situació de les cases okupades. A partir d'aleshores l'okupació va passar a ser un delicte amb tres conseqüències immediates: la policia té impunitat per actuar de forma més salvatge (desallotjaments sense previ avís, detencions massives, càrregues més dures...), l'amenaça de la presó pels okupes, i la criminalització de cara a l'opinió pública. Com a conseqüència d'això l'okupació ha radicalitzat alguna de les seves formes. Hi ha més violència policial amb les conseqüents respostes. I en general hi ha un ambient més tens. Però tot i això les okupacions no han disminuït, sinó al contrari, sovint aconseguint el recolzament de moltes entitats i persones que s'hi han solidaritzat activament i n'han qüestionat la penalització. Des d'alguns sectors es faran la següent reflexió: "*per què es penalitza l'ús d'immobles abandonats, i en canvi no s'implementen mesures legals o fiscals que penalitzin els propietaris dels edificis anandonats?*".

cials, i potenciem que sigui la pròpia gent que organitzi les activitats".

El funcionament dels centres socials okupats intenta, a més, generar per si mateix línees de transformació social : "*ens organitzem autogestionadament i de manera autònoma a les institucions, doncs considerem aquestes (ajuntaments, partits polítics, el sistema electoral, l'estat en definitiva) com la materialització política dels valors dominants, La presa de decisions es fa de manera col.lectiva i horitzontal -assemblearisme- contraposant la idea i la pràctica de la democràcia directa enfront la democràcia representativa actual -parlamentarisme-... A més, busquem maneres de fer que superin la divisió social o sexual del treball, i tota la feina que s'hi fa es voluntària i no remunerada*"

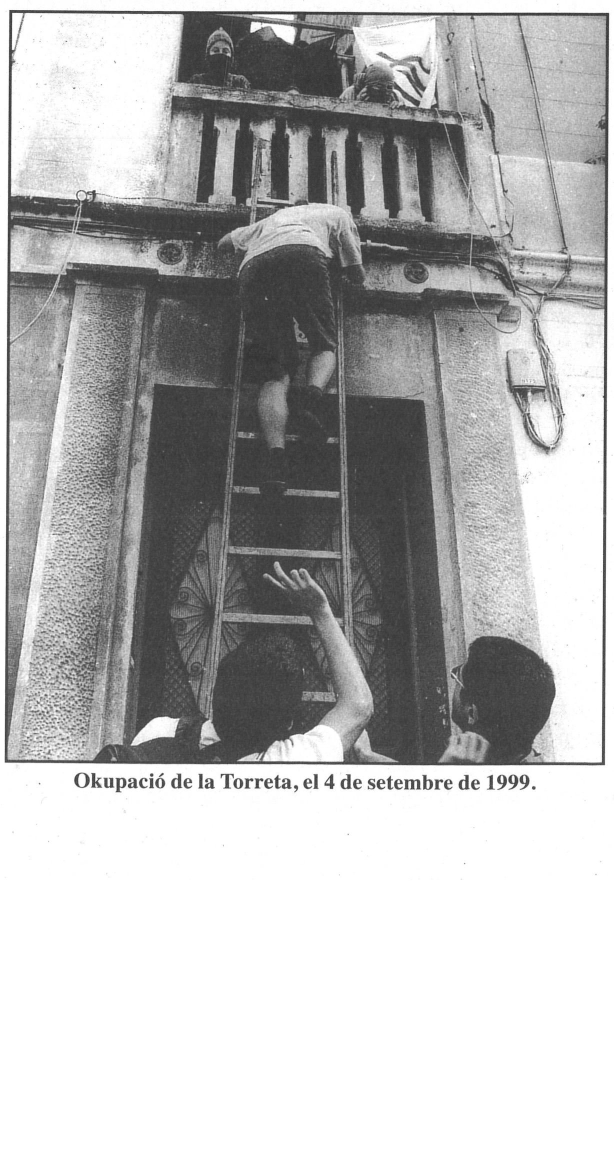

Festa del primer aniversari de La Burxa celebrada al CSA Hamsa.

A Sants, l'any 1994 s'okupà La Garnatxa per diferents col.lectius (antimilitaristes, d'estudiants...) que es van trobar amb la necessitat de tenir un espai on reunir-se i desenvolupar les seves activitats. ja que la proposta de fer un casal de joves a les Cotxeres va quedar avortada per la burocràcia municipal. La Garnatxa, però es va fer petita i el març de 1996 es va okupar l'Hamsa. "*Es va buscar una casa abandonada desde feia temps. Es va mirar que fos gran per tal de poder acollir totes les activitats. Després es va investigar la situació jurídica de la casa, i finalment es va organitzar un cercavila que va acabar amb l'okupació. Rehabilitar-la ser una feina de molts mesos, però va valdre la pena, ja que el barri ha pogut disposar d'un Centre Social durant gairebé quatre anys. Cal tenir present que l'Hamsa continua resistint després de tres intents de desallotjament, aturats gràcies a la movilització de milers de persones. L'Hamsa, no és només un exemple de Centre Social en el seu dia à dia (sempre tenint en compte les seves mancances i errors), sinó també un exemple de resistència davant els abusos de poder, i una mostra de que amb la movilització es poden aconseguir victòries*" . Durant quatre anys l'Hamsa ha estat, doncs, un espai on s'han desenvolupat diverses activitats (taller d'artistes, sala d'assaig, cafeteria, sala de reunions, sala de concerts...), cobrint a més la necessitat de vivenda per una sèrie de gent del col.lectiu. Per altra banda, l'Hamsa es va convertir en una plataforma per impulsar diferents lluites, entre d'elles les altres okupacions al barri.

Actualment hi ha set cases okupades a Sants, Hostrafrancs i la Bordeta. Can Vies s'okupà al maig del 97, recuperant una propietat en desús de Transports Municipals de Barcelona (institució que interposà denúncia, que si bé està en suspens, no s'ha arxivat). La gent que ocupà Can Vies ho féu amb la intenció d'implicar-se en els problemes quotidians del barri, i participar en el teixit associatiu que intenta resoldre'ls, essent per exemple la relació amb les associacions de veins/es bastant fluïda. A Can Vies es reuneix la Coordinadora d'Estudiants de Secundària, entre d'atres, i des d'aquí s'han potenciat experiències de lluita contra l'atur i la precarietat laboral així com projectes de contrainformació. La resta d'okupacions del barri (La Fresca, Malaherba, Torreta, Carraca...) es destinen a vivendes, si bé els seus habitant també participen en projectes socials.

Si resseguim la petita història de les okupacions al barri, és important deturar-se a l'any 1998. Durant els primers mesos d'aquest any, es produiren els desallotjaments de La Totxana, de la Gatada, i la Morada, al carrer Tenor Massini, produint-se una cinquantena de detencions, manifestacions i accions que tingueren el barri en tensió durant setmanes. A partir d'aquells desallotjaments, i dels posteriors (Can Blanco, al juny de 1999) i per les generals dinàmiques repressives, les okupacions s'afiançaren i guanyaren suport popular. Així, durant aquests darrers anys, l'okupació s'ha convertit en una realitat quotidiana per un ampli sector -sobretot el de la gent més jove- buscant en l'actualitat noves aliances amb altres sectors socials: " *els centres socials okupats no només han de ser un mitjà per a desenvolupar una pràctica anticapitalista. Per molt que aconseguim ser coherents en un CSA, que ja ens costa, a fora al carrer continuem patint opressió i malestar. És per això que exterioritzem les nostres idees i busquem la confluència amb altres moviments socials autoorganitzats. Només així serem capaces d'articular una resposta autònoma al capitalisme, només així avancarem cap a una societat on no imperi el diner i la desigualtat, sinó la justícia social*".

Okupació de la Torreta, el 4 de setembre de 1999.

XERRADA DE FOOD NOT BOMBS A CAN VIES

(ve de la portada)

El missatge de "Food not Bombs" es fonamenta en què ningú hauria d'estar mancat de menjar en un món ric i abundant en sòl, ingeni humà i sol. "Cap consideració monetària, cap exigència de beneficis hauria d'interposar-se entre nosaltres i qualsevol nen afamat o adult necessitat". Aquest eslògan indica el doble objectiu que es proposen: alimentar a la gent mancada de menjar adequat, i reemplaçar un sistema les prioritats del qual són el poder i el benefici, per un altre que sí satisfaci les necessitats de totes les persones.

La ponent a més d'informar sobre la història del projecte, que es duu a terme des de 1986 a més de 40 ciutats d'EUA, a Mèxic, Canadà i algunes ciutats d'Europa, i d'explicar com distribueixen el menjar en places i llocs públics a indigents i gent necessitada, va ressaltar les desproporcionades fòrmules legals i mesures repressives establertes pels sectors de Poder per tal de combatre la pobresa i l'exclusió social, com també la persecució que viu el propi col.lectiu.

L'intercanvi va servir tant per aprendre de les formes de resistència i propostes de transformació social que encara hi ha als "poderosos" i alhora opressors Estats Units com per mostrar i portar cap allà les experiències de lluita social que es duen a terme a l'Estat Espanyol.

PEDREGADA A LA LOGSE

La Coordinadora d'Estudiants de Sants es va reunir per tercera vegada amb gent de Sant Andreu, Garraf, Penedés i Vallès, el dissabte 29 de gener a Terrassa. Una de les decisions fou participar a la manifestació del 30 de gener convocada per la Plataforma en Defensa de l'Ensenyament Públic (integrada per diversos sindicats, associacions de pares i mares, de personal docent i d'estudiants). Així es volia donar a conèixer les seves idees, diferents de les de les dues associacions que monopolitzen el moviment: el Sindicato de Estudiantes (sindicat groc) i l'AJEC (afí al PSOE).

*Entrevista a Josep Pons, membre de la Comissió de Veïns i Veïnes de la Bordeta.

(ve de la portada)

Quina és la filosofia de transformació de la Comissió?

Per a ser eficaços, la Comissió de La Bordeta va voler trencar amb la verticalitat organitzativa (president, vicepresident, secretari i socis) amb que funcionen normalment les associacions de veïns i veïnes. La Comissió de La Bordeta és assembleària. Estem oberts als veïns que vulguin aportar el seu compromís, un projecte, o plantejar una reivindicació. La transformació també rau en la metodologia de treball. A partir d'una situació urbanística concreta, proposada i valorada en assemblea, la Comissió pren una actitud i d'aquí es passa a l'acció.

Els temes centrals de les darreres campanyes han estat aconseguir el soterrament de les vies del metro i la Renfe, i la reforma de Can Batlló. Ambudes campanyes s'han caracteritzat per una major presència al carrer, amb accions com talls de trànsit i una major participació veïnal. En quin moment es troba el moviment veïnal?

El moviment veïnal va sorgir als anys 70 amb molta força. Les AAVV eren un dels focus organitzatius de l'antifranquisme. Després de molts anys de lluita, s'han assolit algunes conquestes, però s'han oficialitzat els canals de participació, hi ha hagut un cert aburgesament d'acció. Actualment han sorgit comissions que s'han organitzat per una problemàtica urbanística concreta, com per exemple el pla Barça 2000, en assemblees al marge de les associacions oficials. El moviment veïnal està en un moment de parèntesi per a la reflexió en funció de criteris més amplis.

No creieu que centrar la lluita veïnal en reivindicacions molt concretes ha neutralitzat la combativitat de les associacions?

La Comissió de veïns ha lluitat per dotar el barri d'algunes infraestructures com ara l'ambulatori o l'autobús 215. Amdues reivindicacions s'han assolit. Sense restar importància a reivindicacions més aviat materials, ens falta plantejar una lluita ideològica més àmplia, una visió global de transformació d'aquesta societat, i en això estem una miqueta.

L'Auditoria de La Bordeta ha estat un autèntic treball de camp i de contacte directe amb els veïns. Recull la voluntat popular de com volen els veïns que sigui el barri, el seu entorn més proper. Quin sentit heu donat a l'Auditoria?

Abans de l'Auditoria, la Comissió volia que fos l'Administració Municipal qui prengués la responsabilitat de fer l'estudi de La Bordeta, un barri de 17.000 persones molt deteriorat urbanísticament parlant. Vàrem demanar que fos una empresa mixta (a l'estil Procivesa o Proeixample). Després vàrem demanar un Comissionat. A les dues opcions van dir que no. Aleshores va ser quan vàrem decidir fer un estudi conjuntament els veïns i la Comissió. El vam acabar el maig del 1999, i és un estudi de 46 pàgines -el "Llibre Negre" de La Bordeta- que recull la situació i les reivindicacions dels veïns de manera més directe. L'Auditoria l'hem presentat a les administracions, als mitjans de comunicació, al Secretariat d'Entitats, als partits polítics. I actualment està en estudi per a què es reculli al Pla d'Acció Municipal. És el punt de partida per a la transformació del barri.

Quina és la potencialitat transformadora de les Associacions de Veïns?

Actualment les associacions de veïns estan encarcarades en treballs d'estudi, propostes, de prestació de certs serveis. Fem un treball de gestió, i mantenim relació merament consultiva amb les institucions públiques. Ens manca un compromís de transformació real més global -que abarqui totes les problemàtiques polítiques, socials, sindicals, veïnals, etc- i plantejar una resposta. De fet, durant els anys 70 no èrem òrgans consultius, èrem protagonistes, actors de la tansformació de la ciutat. Des de les institucions s'ha fomentat la participació política per canals oficials, i amb els anys, els que eren representants dels veïns s'han instal.lat en els càrrecs.

Quina és la relació amb altres moviments socials?

Les relacions amb els centres socials okupats del barri varen començar a partir de contactes personals. Amb el temps ha evolucionat en una relació més estreta a partir de treballar més conjuntament. Hi ha però, una certa barrera, sobretot pel que fa a algunes pràctiques organitzatives i d'acció. També existeix una relació de solidaritat i recolzament amb altres comissions de veïns com la de Les Corts o del carrer Lleida.

S'ESPERA UNA SENTÈNCIA ABSOLUTÒRIA

El 26 de gener va tenir lloc el judici a dos joves del barri per mediar mentre la policia nacional agredia a un home negre a la plaça Màlaga aquest estiu (veure Burxa 22). Aquest judici venia precedit per una campanya de recollida de signatures i d'un manifest de suport signat per un centenar d'entitats, associacions de veïns i veïnes, sindicats, centres socials... La campanya va concloure amb una roda de premsa al Centre Social de Sants, amb una presència mínima dels mitjans de comunicació però que van fer molt de ressò del fet. Va participar un dels joves encausats explicant els fets i denunciant l'actitud policial, i va comptar amb el suport de l'Organización para los Estados Unidos de África, que van poder fer públic el muntatge que s'ha creat al voltant de l'assassinat del seu company Desirée a mans de la policia. En el moment del judici la defensa va presentar diferents testimonis, entre els que hi havia la regidora de Drets Civils, Roser Veciana, que el dia dels fets s'havia personat a la comissaria interessant-se per la situació dels detinguts i pels incidents ocorreguts. El que fa pensar en una sentència absolutòria és el fet que la fiscalia, davant l'absència de proves, va retirar els càrrecs als acusats, inclosos els dos agents de policia. L'advocat de la defensa va demanar l'absolució dels tres detinguts i una multa per vexaccions i coaccions als policies. La sentència es farà pública el dia 4 de gener.

Opinió

NEGOCIS, POLICIES I CANALLA

Si heu visitat algun cop el Saló de la Infància n'haureu sortit perplexes, inomés pel volum d'activitats que s'hi fan, o el desplegament de mitjans utiltzats, sinó també per l'impressionant bom bardeig publicitari i mercantilista al que sotmeten als nens i les nenes que van allà a distreure's. Resulta extrany veure el sobtat interès nadalenc de les grans empreses i les institucions per l'esplai i el gaudi de la quitxalla, però una vegada vist l'espectacle de màrqueting que han muntat a la falda de Montjuïc, la percepció del Saló canvia sensiblement. Per començar, l'espai on es realitza el Saló no està especialitzat precisament en el desenvolupament des valors humans i solidaris. La Fira de Barcelona S.A. (empresa d'alt estànding amb suculents beneficis) acull una àmplia gama de certàmens organitzats per les empreses dels sectors respectius: alimentació, turisme, nòvies, vehicles, immobiliàries, golf, nàutica, moda, cosmètics, equitació, art, joies, etc... Així, fins a una cinquantena de cites comercials que apleguen tot tipus de iupis repelents i estressats, de sòrdids i patètics agents comercials, embafadores hostesses que mostren aquell característic fals somriure, d'empresaris inflats de cubates i hipocresia...

Aquest panorama canvia amb el Saló de la Infància. Llavors són els nens i les nenes qui omplen el recinte de mostres, però no deixa de ser diferent a les altres fires. El sector escollit són els infants i els espònsors, tots aquells interessats en formar la canalla en els valors més consumistes i conformistes. Així doncs, ens trobem amb la Coca-Cola, la Caixa, Caja Madrid, Airtel, Via Digital, Radio Nacional, Cacaolat, Generalitat, Ajuntament o Col.legi Xaloc. Les activitats que es realitzaven es mantenien dins dels límits ètics que l'organització deu marcar (?). Alguna però, resultava escandalosa, com la reproducció en miniatura d'un Caprabo, on podien "comprar" tot tipus de productes. O com l'activitat que any rera any realitzen els diferent cossos de l'Estat; diverses motos i cotxes es passaven el dia passejant nens i nenes amunt i avall, fent sonar constantment les seves estridents sirenes. Aquesta conjunció d'elements podria tenir a veure amb l'aparició de les nombroses vomitades que espodien veure prop de la policia. Després del viatge, els nens i nenes podien visitar l'interior d'una furgoneta d'agents antidisturbis (UIP), les mateixes que s'utilitzen a les manifestacions i a on els detinguts reben pallisses camí de la comissaria. Perquè no li passi com al Ministerio de Defensa, que aquest any no ha participat, i per millorar les activitats i dotar-les d'un realisme acarnissat, proposem per l'any vinent, la realització de sobtades càrregues indiscriminades contra grups de nens amb actituds sospitoses o violentes; l'assetjament constant als nens magrebins, negres o gitanos (podent-los fins i tot expulsar del recinte); l'interrogatori sistemàtic d'infants bascos amb la possibilitat d'una mort súbita per causes naturals, i en certs casos per suicidi.

Ressenyes

Okupació, repressió i moviments socials. Edicions de la Kasa de la Muntanya

Quan es parla de moviments socials sorgeixen moltes preguntes que sovint es queden en l'aire. Per donar resposta a algunes d'aquestes qüestions, l'Assemblea d'Okupes de Terrassa va organitzar unes jornades de debat al voltant de l'okupació, la repressió i els moviments socials. Durant els dies 25, 26 i 27 de novembre del 98 es van muntar tres taules rodones a les que foren convidades diverses persones. Aquest llibre és el recull de les ponències presentades, i pretén fer arribar a la gent la intenció amb la que fou escrit: mostrar les eines que s'utilitzen des dels moviments socials, i en especial, el moviment okupa per la transformació social.

EXPOSICIÓ HISTÒRICA

A partir del proper dilluns 14 de febrer, tothom qui ho vulgui podrà fer un cop d'ull a l'exposició històrica sobre " L'efervescència social dels anys 20. Barcelona 1917-1923" al Centre Social de Sants. A través d'una sel.lecció d'imatges de l'època, que ens acostaran a un dels períodes més intensos del moviment obrer català, podrem reviure els esdeniments polítics i els fenòmens socials més rellevants de principis del segle XX: La vaga de la Canadenca, la fundació de la CNT, el pistolerisme i la Dictadura...
L'exposició serà presentada per Jordi Soler, de la Comissió de veïnes i veïns de La Bordeta, i per Manel Aisa, membre de l'Ateneu Enciclopèdic Popular, el dilluns 14 a les 20h. i podrà visitar-se fins el 19 de febrer. Després serà traslladada a la Bretanya on es faran unes jornades dedicades a Barcelona.

SEMINARI D'ECONOMIA CRÍTICA A CAN VIES

Ei dissabte 15 de gener s'inicià al C.S.A. Can vies un seminari d'economia crítica que tindrà una durada de quatre sessions. El centre d'interès és analitzar i presentar alternatives al sistema econòmic dominant, és a dir, al sistema capitalista. L'objectiu del seminari és esdevenir una eina per a la transformació social, i per tant, ofereix arguments i propostes de resistència. Una d'aquestes propostes serà la renda bàsica. Els coordinadors del seminari són José Iglesias Fernández i Tomi Herreros. La sessió del 15 de gener la va donar José Iglesias i va ser un primer anàlisi del sistema de producció capitalista. Aquest es basa en una economia materialitzada, que impedeix cobrir les necessitats a aquell/a que no disposi de diners. I per obtenir-los no hi ha cap altra opció que incorporar-nos al mercat de treball, on depenem de l'empresari, i és a partir d'aquí que s'estableix una relació de dominació. Per exercir aquesta dominació es va introduir la propietat privada, ja que d'aquesta manera no podem accedir als recursos. Només disposem, doncs, de la nostra força de treball, la qual està sotmesa al mercat de treball, que darrerament s'ha reformat donant lloc a la precarietat i eliminant els drets socials aconseguits. Un cop conegudes les bases del capitalisme i les seves repercussions socials és necessari aprofundir en la darrera transformació del capitalisme, és a dir, la globalització. Aquesta classe la va impartir Miren Etxezarreta el dissabte 22 de gener. Va remarcar sobretot la necessitat de cercar alternatives a la globalització; alternatives que no es basen en un problema tècnic, sinó polític. En primer lloc, però, cal conèixer què significa globalització, de la qual se'ns ha donat una visió enganyosa. El capitalisme sempre ha tingut una dimensió mundial, ja sigui a través de la rapinya, l'intercanvi desigual o l'imperialisme. La novetat resideix en una expansió territorial del sistema productiu (que implica una deslocalització de la producció, que s'aprofita dels salaris baixos dels països de l'anomenat Tercer Món), una expansió de la mercaderia (privatització d'empreses públiques) i l'expansió dels fluxes de capitals. Així doncs, la globalització consisteix en una expansió del capital (espacial i en profunditat), regida per les lleis del mercat. Per tant, necessita estabilitat econòmica i política (eliminar qualsevol col.lectiu que posi en qüestió l'ordre social). Actualment no disposem d'un model alternatiu, però sí d'unes ideees bàsiques: la societat no es pot regir per interessos econòmics, sinó que el seu principal objectiu ha de ser el benestar de la població. I està demostrat que hi ha capacitat productiva per cobrir les necessitats de tothom. Davant d'això les propostes de resistència s'han d'anar construint dia a dia, i fer front a aquest sistema econòmic salvatge, on les persones han esdevingut mercaderies i són explotades pel profit d'alguns.

ELS BOMBERS NO ES CREMEN

POBLE SEC.- El passat dijous 27 de gener la Plataforma pel no-tancament del parc de bombers del carrer Lleida va tornar a manifestar-se contra l'amenaça de clausura que, des del passat mes de juliol, pesa sobre l'equipament municipal. Malgrat l'oposició del veïnat dels barris afectats, la recollida de més de 13.000 signatures i l'adhesió de més de 50 entitats a la mobilització per salvar el parc, l'Ajuntament de Barcelona està disposat a executar el Pla Dirtector fins a les darreres conseqüències. Segons els mateixos bombers, durant la reunió que la Plataforma va tenir amb la Regidora de la Via Pública, Carmen San Miguel, el regidor del Districte Sants-Montjuïc, Pere Alcober, i el cap de bombers, Jordi Murtra, a l'octubre del 99, "la decisió de tancar el parc ja era ferma, només que, com a cosa simbòlica, deixarien una dotació mínima, és a dir, un sol cotxe, abans del tancament definitiu. Posteriorment, durant una reunió celebrada al novembre, Jordi Murtra va comunicar a la Plataforma que la intenció de l'Ajuntament era tancar el Parc sense mantenir cap dotació, tot i que va reconèixer que, amb aquesta mesura, la cobertura dels riscos dels barris afectats des del parc del carrer Provença patiria una demora del temps d'arribada per les intervencions. Les condicions laborals al parc de bombers són totalment precàries. Davant la manca d'efectius i de material en condicions òptimes, els bombers van decidir negar-se a utilitzar l'uniforme amb l'objectiu de denunciar l'aparició de brots de sarna al parc de les Drassanes. 11 bombers del Poble Sec van ser expedientats i recau sobre d'ells una proposta de sanció de tres mesos de suspensió de càrrec i de cobrament de salari que els vaaser aplicada de manera cautelar a l'espera de que l'Ajuntament decideixi tirar endevant la causa o retirar-se del cas. Paral·lelament, els bombers que van atendre una emergència vestits de carrer estan acusats, a més a més, d'intentar atropellar a un oficial del cos quan aquest provava d'impedir que el camió sortís del parc.

Pancarta pel Parc de Bombers (Poble Sec).

LA TORRETA REALITZA UNA JORNADA DE PORTES OBERTES

Així van celebrar els i les habitants de la "Torreta anticapitalista" els cinc mesos de la casa, okupada a finals de l'estiu passat. La jornada va començar amb un pica-pica popular al mig del carrer Olzinelles, al que van assistir unes trenta persones. A mitja tarda, dos veïns van pintar un mural a la façana de l'edifici. Finalment un membre de l'associació "Veïns en Defensa de Ciutat Vella" va presentar un video sobre el PERI (Pla Especial de Reforma Interior) al Casc Antic de Barcelona; va anar acompanyat d'una xerrada informal sobre diferents aspectes urbanístics de la ciutat. Hi van assistir deu persones i es va fer al Centre Social de Sants. Des del migdia les portes de la Torreta restaren obertes i una vintena de veïns i veïnes aprofitaren l'avinentesa per conèixer la casa, totalment rehabilitada i en condicions òptimes per a viure-hi. A última hora, un nombrós grup de joves de l'esplai de Sant Medir s'apropare per visitar-la. Al llarg del dia, van repartir-se prop de cinc-centes octavetes informatives en les que es rebutjava l'actitud hostil dels propietaris de la finca, ja que van presentar denúncia poc després de l'okupació.

NOVA OKUPACIÓ AL BARRI

El 2 de gener una quarantena de persones es va dirigir cap a una casa abandonada al c/Melcior de Palau. Mentre estaven entrant a la casa, va aparèixer una parella que deia ser-ne la propietària i que havien estat alertats per algun veí/veïna. L'home, molt exaltat, gairebé tira de l'escala a un dels nois que estava pujant, i, a partir d'aquell moment, els nervis es van anar perdent. Després d'una discussió força acalorada i de convèncer a qui havia entrat a la casa que l'havien de començar a reformar per als seus fills, els i les participants en la nova okupació van decidir marxar. La dona, fent mostra d'un gran caràcter va decidir solucionar la situació a la seva manera. I així li va fer saber a la Guàrdia Urbana quan es va personar al lloc dels fets, dient-lis que en allà *no pintaven res*.
Davant de fets com aquests, queda palés que quan hi ha interés per buscar solucions, aquestes es troben i que no cal recórrer ni a les denúncies ni a les forces policials.
Però aquest grup de gent continuava sense vivenda, així que el 23 de gener van tornar a okupar una vivenda, al c/Miquel Àngel cantonada amb Papin, aquest cop sense més incidents.

ASSASSINAT IMPUNE DISFRESSAT DE DEFENSA LEGÍTIMA

BARCELONA.- Després de la mort d'un ciutadà camerunès, el 4 de desembre a Barcelona, provocada a trets per un agent de la Policia Nacional (i que el gabient de premsa de la policia va intentar vendre a la societat com un acte de defensa pròpia de l'agent, després que l'home agredís a la seva dona) es va crear la Coordinadora de Asosiaciones de Inmigrantes. La Coordinadora vol aclarir els fets i demanar justícia a l'Administració, i ja va realitzar una concentració de protesta a la plaça Sant Jaume el 18 de desembre. També ha enviat un comunicat a molts mitjan,s però, malgrat les proves flagrants que demostren que es va tractar d'un assassinat, la premsa no s'ha interessat pels fets. La companya de l'home assassinat va declarar públicament que els agents van assaltar casa seva quan s'estava discutint amb ell (sense que ella els truqués), però mai hauria pensat que pel fet de resistir-se a ser detingut, un dels agents li disparés 8 trets a diverses parts del cos, en una acció que mai podria ser qualificada de legítima defensa ni d'accidental.

Contra-Infos 10/01/00

A MADRID TAMBÉ ES MULTIPLIQUEN LES PERSONES

MADRID.- És un fet reconegut i recorrent que les institucions públiques acostumen a augmentar les xifres de participació ciutadana en actes i manifestacions que convoquen, per tal de sentir-se poderoses i segures d'elles mateixes, però de tant en tant cal recordar-ho amb dades. El diumenge 23/1, suposadament, es van manifestar 1.100.000 persones en contra de l'atemptat del divendres anterior. Podria semblar creïble, amb el poder de convocatòria que els hi dóna el control dels mitjans de comunicació, però es tracta d'un engany. La manifestació va començar a la plaça de Colón, va descendir pel paseo Recoletos, la calle de Alcalá, i finalment la Puerta del Sol. Fent un càlcul superficial de tota aquesta àrea a partir dels plànols que ofereix la pàgina web de l'Ajuntament de Madrid, veurem:

-que la superfície total de l'àrea de la manifestació va ser de 80.000 metres quadrats.

-que per cada metre quadrat hi podien haver un màxim de dues persones, ja que amb més de dues seria difícil moure's.

-que tenint en compte que els i les manifestants van ocupar tot aquest espai durant tot el període de temps de la manifestació, cosa que no és del tot certa, ja que quan la marxa va omplir la Puerta del Sol, ja no hi quedava ningú a la plaza de Colón.

El resultat seria que tindríem una xifra màxima de possibles manifestants que rondaria les 160.000 persones, a partir de la qual la manifestació hauria estat físicament impossible de realitzar-se sense ampliar la superfície del centre de Madrid.

LA LLUITA DELS/LES 700 ACOMIADATS/DES DE DTG-AIRTEL CONTINUA

BARCELONA.- La lluita dels treballadors i treballadores d'Airtel que van ser acomiadats/des a finals d'any continua: després de diverses accions realitzades els darrers dies (una d'elles una concentració que va acabar amb una brutal càrrega policial i dos detinguts), l'empresa ha acceptat reunir-se amb el comitè d'empresa. Segons un comunicat de la CGT l'empresa s'estalvia grans quantitats de diners amb la precarització del treball (situació que viuen les persones que realitzaven tot el telemàrketing per a Airtel, contractades per DGT). Aquestes persones van ser acomiadades pel simple motiu que es van atrevir a fer vaga per reivindicar millores laborals. Des d'aquell dia la lluita pel manteniment dels seus llocs de treball no s'ha aturat. Ens trobem davant d'una lluita contra la precarització sistemàtica de llocs de treball. Un cop regularitzat el món de les ETT's, les empreses utilitzen sistemes de precarització laboral encara pitjors: la externalització de sectors dins de l'empresa per augmentar beneficis a costa dels salaris.

CGT i Contra-Infos 9/01/00

INFORMACIONS BREUS

CAP DE SETMANA EN SOLIDARITAT AMB B. RAMOS

MONTSERRAT.- Aquest cap de setmana més de 200 persones, 5 d'elles en vaga de fam, han participat a Montserrat en unes jornades de solidaritat (parada informativa, exposicions, concert, roda de premsa...) amb els/les presos/ses polítics/ques basques/os, especialment amb en Benjamí Ramos, empresonat des de fa 5 anys acusat de col.laboració amb ETA. Cal destacar la presència a les jornades d'Hebe Bonafini, portaveu de las madres de la Plaza de Mayo.

Contra-Infos 24/1/00

DESALLOTJAMENT DEL CSO KUNDE-KUNDE I D'UNA VIVENDA AL CASC ANTIC DE BARCELONA

SANT ADRIÀ DEL BESÒS I LA RIBERA.- El 7 de gener es va desallotjar el CSO Kunde Kunde, detenint a l'única persona que hi havia a la casa i a dos nois que s'ho miraven. Tot això davant la incomprensió de veïnes i veïns, ja que el desallotjament deixa el barri sense un espai on es realitzaven diverses activitats. Per altra banda, el 19 de gener es va desallotjar una casa okupada de la Ribera, i van detenir i maltractar a les cinc persoens que es trobaven al seu interior.

Contra-Infos 1/01/00 i 24/01/00

SUAU SENTÈNCIA PER TRES NAZIS SARAGOSSANS

SARAGOSSA.- El 17 de gener es va fer pública la sentència contra els nazis Alejandor Valera Puerta i els germans Rafael i David Crespo Mateo, que van amenaçar, agredir i apunyalar a dos joves del Sindicat de Estudiantes de Izquierda (SEI) l'abril del 97. La sentència exculpa a Alejandro Varela i condemna a 15 mesos de presó a David Crespo i a 4 anys al seu germà Rafel, sentència considerablament menor a les peticions de l'acusació. Per primer cop, però, es contempla com agravant en una sentència la ideologia nazi dels acusats.

El Acratador i Contra-Infos 24/01/00

REVOLTA POPULAR MULTITUDINÀRIA A EQUADOR

EQUADOR.- Equador ve patint des de fa anys una crisi econòmica, social i política, que s'ha accentuat amb l'arribada de Jamil Mahuad al poder (congelació de comptes bancaris, encariment dels béns bàsics de consum, cap mena de serveis socials). La solució del govern de Mahuad ha estat la dolarització de l'economia, que és estrcucturalment inviable i suposa la pèrdua de la sobirania política i econòmica. Davant d'això hi ha hagut una reacció popular encapçalada pel moviment indígena i diversos sindicats que pretenen un canvi total en l'estructura de l'estat. Van cridar a la insurreccció popular per tal d'enderrocar el poder. El dilluns 17 va ser el primer dia d'aixecament popular amb manifestacions i mobilitzacions a les principals ciutats del país. *Contra-Infos 18/1/00*

CAMPANYA DE SUPORT A UN TREBALLADOR ACOMIADAT PER FCC

S'ha iniciat una campanya de solidaritat amb un delegat sindical de la CNT acomiadat de la multinacional "espanyola" Fomento de Construcciones y Contratas (FCC). Enrique Antoraz del Pozo va ser acomiadat de FCC per lluitar per les reivindicacions laborals a l'empresa i pel reconeixement dels drets sindicals. FCC, la major constructora de l'estat, està duent a terme una desinversió al sector immobiliari i al de la construcció per destinar els diners a nous mercats, com el de les telecomuniacions, el del transport i el de l'energia. La situació de molts treballadors/res quedarà afectada per aquesta estratègia. *Contra-Infos 10/01/00*

JUDICI CONTRA DOS DELEGATS DE LA CGT DE TELEFÓNICA

BARCELONA.- El 19 de gener es va celebrar el judici contra Francesc i Enrique, dos delegats de la CGT de Telefònica, acusats sense proves d'agressions a un directiu durant una vaga a Estratel. Els acusats són coneguts dins d'Estratel per haver assessorat i ajudat els i les treballadors/res en la seva lluita contra la precarietat laboral i organitzar les primeres vagues en aquesta empresa.

Contra-Infos 21/01/00

la cançó

GENERACIÓ X

No som uns joves violents
Per molt que els mitjans ho diguin
per menjar el coco a la gent.
Sí que som perseguidors
de naixements
Ho diu una cançó d'en Silvio,
sí que som jovent en moviment!
Cridem, colpegem i treballem
Amb tots els mitjans possibles
transformarem el nostre present.
Diem alliberem les nostres ments
Malcom X ho predicava
i nosaltres ho practiquem.

Acabo de veure i escoltar en aquella odiosa fàbrica de mentides,
De falsificacions, de tergiversacions i trampes que és la televisió
Unes abjectes declaracions sobre
una acció contra una ETT.
Les han defecat per la boca uns
miserables lacais del capital
Al declarar sobre les accions juvenils de sabotatge al capital han
Fet el que un savi xinés va dir que
fan sempre els imbècils:
Que quan se'ls assenyala la lluna
amb el dit, miren el dit i no la lluna.

Preguntaren com era possible que
cremessin aquella ETT
Quan la pregunta correcta que
s'haurien de fer és la de:
"Com és possible que no us
llanceu a cremar totes les ETT's,
tots els bancs, tots els cotxes
de policia, totes les casernes,
totes les esglèsies, tots els
restaurants i grans magatzems.

Demanem responsabilitats a
totes les persones que tenen
més de trenta anys i que
són totes culpables, ja sigui
com a autors i gaudidors,
ja sigui com a còmplices o
encobridors
o submisos encobridors,
o inclòs, en el millor dels casos,
com a talossos incapaços
i incompetents i fracassats
subverssors de l'ordre bestial
i injust que patim.

Inadaptats

adreces

Hamsa, c/Miquel Bleach 15
Can Vies, c/Jocs Florals 42
CS de Sants, c/Olzinelles 30
Casal Indepe, c/Demòstenes
La Barricada, c/Constitució 104

l'agenda

Tallers

Cada dia a partir de les 17h	Curs d'alfabetització per adults/es	Escola Perú
Dilluns a les 18h	Taller de joieria	CSA Hamsa
Dimarts a les 19h	Intercanvi de circ	CSA Hamsa
Dimarts de 17 a 19h	Taller de dibuix	CSA Hamsa
Dimecres de 17:30 a 21h	Timbalers/es	CSA Hamsa
Divendres de 16 a 18h	Flamenc	CSA Hamsa
Divendres a les 19h	Intercanvi de circ	CSA Hamsa

Concerts

12 de febrer 21h — **Etsaiak i Disidencia** — CSA Hamsa.
organitza: El Vocero Disidente — Bo d'ajut : 500 ptes.

4 de març — **Concert anarcopunk** — CSA Hamsa.

Cinema

Dilluns 7 de febrer a les 20h — Passi de la pel·lícula **La fuga de Segovia** — CSA Hamsa.
organitza: Kinski

Jornades

12 de febrer a les 10h — **Seminari d'economia crítica:**
"Avui, contra l'exclusió social, la precarietat i l'atur, la Renda Bàsica", parlarà l'economista José Iglesias.

26 de febrer — **Jornada d'intercanvi** — CSA Hamsa.
(Al matí mercat d'ocasió, a la tarda xerrada sobre els tipus de mercat a través de la història (trueques...), i al vespre tapes i festa.)

Exposicions

Del 14 al 19 de febrer: **Exposició històrica** — C.S. de Sants
"L'efervescència social dels anys 20. Barcelona 1917-1923"

Del 28 de febrer al 3 de març: **Exposició fotogràfica**: — C.S. de Sants
"Imatges de La Bordeta, el meu barri".
Organitza: la Comissió de Veïns i Veïnes de La Bordeta

Pels mesos de febrer i març està previst un cicle de xerrades amb el títol genèric de "**Poder i moviments socials: evolució des de la transició**", on es pretén analitzar críticament l'evolució de les diferents expressions del poder (economia, política, mitjans de comunicació, etc), així com veure com s'han anat transformant les formes de participació social antagonistes al poder. Alguns títols de les xerrades són "La institucionalització de la participació política", "La reestructuració econòmica del capitalisme", "La modernització de l'estratègia repressiva", etc. Aquestes jornades pretenen crear un espai de debat, formació i comunicació entre les diferents generacions dels moviments socials i, sobretot, comprendre el passat per a entendre el present i transformar-lo. Es realitzaran els dimecres i divendres al vespre al CSA Can Vies.